

PSALMI
CARTEA ÎNTÂIA

Psalmul 20

Către mai marele cântăreților –
Un psalm al lui David

7 Unii se bizuie pe carele lor; alții pe caii lor ; dar noi ne bizuim pe Numele Domnului Dumnezeuului nostru.

8 Ei se îndoiește și cad ;
dar noi ne ridicăm
și rămânem în picioare.

9 Scapă, Doamne, pe împăratul
și ascultă-ne când Te chemăm !

Psalmul 21

Către mai marele cântăreților –
Un psalm al lui David

1 Doamne, împăratul se bucură de ocrotirea puternică pe care i-o dai Tu. Și cum îl umple de veselie ajutorul Tău!
2 I-ai dat ce-i dorea inima și n-ai lăsat neîmplinit ce-i cereau buzele. (Oprire)

3 Căci i-ai ieșit înainte cu binecuvântări de fericire și i-ai pus pe cap o cunună de aur curat.

4 Îți cerea viața, și i-ai dat-o : o viață lungă pentru totdeauna și pe vecie.

5 Mare este slava lui în urma ajutorului Tău.

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

Tu pui peste el strălucirea și măreția.

6 *Îl faci pe vecie o pricină de binecuvântări*

și-l umpli de bucurie înaintea feței Tale.

7 *Căci împăratul se încrede în Domnul; și bunătatea Celui Preaînalt îl face să nu se clatine.*

8 *Mâna ta, împărate, va ajunge pe toți vrăjmașii tăi, dreapta ta va ajunge pe cei ce te urăsc*

9 *și-i vei face ca un cuptor aprins, în ziua când te vei arăta ; Domnul îi va nimici în mânia Lui, și-i va mânca focul.*

10 *Le vei șterge sămânța de pe pământ și neamul lor din mijlocul fiilor oamenilor.*

11 *Ei au urzit lucruri rele împotriva ta, au făcut sfaturi rele, dar nu vor izbuti.*

12 *Căci îi vei face să dea dosul și vei trage cu arcul tău asupra lor.*

13 *Scoală-Te, Doamne, cu puterea Ta, și vom cânta și vom lăuda puterea Ta.*

Psalmul 22

Către mai marele cântăreților –
Se cântă ca „cerboanca zorilor” –
Un psalm al lui David

1 *Dumnezeule ! Dumnezeule !*

Pentru ce m-ai părăsit și pentru ce Te depărtezi fără să-mi ajuți și fără s-ascuți plângerile mele ? 2 Strig ziua, Dumnezeule,

și nu-mi răspunzi : strig și noaptea, și tot n-am odihni ... [Va continua]

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTĂM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6

Nr. 296 / Duminică 3 Noiembrie 2019 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

DE MEMORAT /
JOI 7 NOIEMBRIE 2019
„Cheamă-Mă în ziua necazului, și Eu te voi izbăvi, iar tu Mă vei proslăvi !”
PSALMUL 50 : 15

- Lumini peste veacuri (I), John Milton
- Linda
- Murim, când ne naștem
- Cugetări persane. Adevăr (III)
- Artrită de spaima unei pantere
- Ești sigur că vei ajunge în Cer ?
- Versetul de aur al Bibliei

Editorial. Ce seamănă omul, aceea va și secera [GALATENI 6 : 7]

Un bărbat zăcea pe patul morții în chinurile conștiinței. Viața lui trecută stătea înspăimântător în fața ochilor lui și îi amintea de păcatele lui, dar înainte de toate era groaznic pentru el că i-a călăuzit pe atâția alții spre rău.

În spaima lui de moarte striga : „O, influența pe care am avut-o asupra altora, de s-ar putea strânge laolaltă și să se îngroape odată cu mine !”

Dorință zadarnică ! Mai degrabă am putea aduna laolaltă boabele de sămânță spulberate în toate direcțiile, ale unei ciuperce otrăvite, decât să rechemăm și să anulăm răul pe care l-am răspândit.

Toate vorbele și scrisorile noastre, căile și faptele noastre, exemplul și influența – totul este un semănat, totul aduce un secerat.

Toți bețivii cu viața lor ruinată, cu nevestele lor nefericite și palide, cu copiii lor bolnavi și flămânzi fac parte din recolta prietenilor veseli și a birtașilor prietenoși, care i-au încurajat cândva să bea.

Acolo, în odaia birtului a fost semănatul și s-a petrecut printre râsete și glume. Dar ce plin de lacrimi este seceratul ! – Femeile nefericite care trăiesc din rușinea imoralității, dintre care marea majoritate pier în anii tineri din cauza bolilor venerice, fac parte din secerișul acelor care le-au ademenit cândva.

Ce realitate zguduitoare ! Semănatul s-a petrecut în mrejele voluptății – seceratul este în : rușine, lacrimi, mizerie, nenorocire.

Dar toate acestea sunt numai snopii recoltei din lumea aceasta – ce va aduce secerișul veșnic ? Când conștiința care se trezește îi strigă păcătosului vinovat : „Ce ai făcut ?”, atunci ea mărturisește în același timp : *Faptele tale îți vor aduce o recoltă.*

Este scris : „Dar cu împietrirea inimii tale, care **nu vrea să se pocăiască**, îți aduni mânia pentru ziua mâniei și a arătării dreptei judecăți a lui Dumnezeu”. (Romani 2 : 5) [Preluare din : Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui, XV- 1909 – 1910]

La fel cum un om care este grav bolnav nu se poate vindeca singur, nici omul care are păcate nu poate fi salvat (iertat), decât prin credința în Jertfa Domnului Isus !

BIOGRAFII

Lumini peste veacuri (I) [Petru Popovici]

CAPITOLUL 10

JOHN MILTON

În acest spirit și-a continuat Milton scrierile pentru marea cauză a libertății, în înfierbântarea luptei de controversă, dușmanii, numai dacă puteau, argumentau cu bătaia și închisoarea. Dar Milton niciodată n-a recurs la riposte de felul acesta. El nu a luat parte nicidecum la lupta săbiilor și nu a scris nici o silabă ca să însuflească această luptă. Era împotriva vărsărilor de sânge, și de aceea, cu toate că nu era regalist, a fost și împotriva parlamentului, când acesta a dezlănțuit luptele. Fratele său, Cristofor, era regalist, dar diferența de păreri nu a stricat buna armonie dintre ei.

Prin mai sau iunie 1643, s-a căsătorit cu Mary Powell, care se trăgea dintr-o familie de regaliști. El avea 35 de ani și ea abia 18 ani. La început s-au înțeles destul de bine, dar când s-a izbit de prima greutate, încurajată fiind de părinții ei, ea fugi la casa părintească, de unde avea să se reîntoarcă spre toamnă.

Cam prin acest timp, Milton, pe lângă nepoții săi, a mai luat la învățătură și pe alți copii și a adus și pe tatăl său la ei.

S-a întâmplat însă că tocmai atunci forțele revoluționarilor de sub comanda lui Cromwell au slăbit, iar regaliștii au câștigat teren și s-au întărit. Așa stând lucrurile, familia Powell nu i-a dat voie soției să se întoarcă la Milton, ci au îndemnat-o să se despartă de el. Milton a încercat zadarnic să-și aducă soția înapoi.

Aceste încercări l-au făcut să gândească mult asupra legăturii de căsătorie și a avut drept rezultat scrierea a două cărți în 1644 cu privire la „Doctrina și disciplina divorțului”, cărți adresate parlamentului.

Dar cea mai de seamă lucrare a sa în 1644 a fost „Areopagitica”, o adevărată pledoarie pentru libertatea cuvântului și a scrisului. Încă de prin anul 1628, s-a propus o lege care avea menirea să împiedice tipărirea de cărți. Aprobarea pentru tipărirea oricărui fel de cărți se făcea numai de Arhiepiscopul de Canterbury. Camera înstelată a decretat aceasta. Milton s-a ridicat cu toată vigoarea împotriva unei așa legi care căuta să îngreuească răspândirea ideilor. El cere să se dea voie controverselor, căci ele scot la iveală adevărul.

El insista ca Parlamentul - Areopagul de pe vremea lui - să revoce un decret atât de tiran contra presei. Milton a avut de luptat și împotriva prezbiterienilor, nu numai împotriva regaliștilor, căci și ei căutau să impună o domnie spirituală care era diferită numai de nume de aceea pe care o răsturnaseră. Bătălia lui Milton a fost contra oricărui despotism din afară, ce tindea să forțeze conștiința oamenilor. La această luptă s-au alăturat și independenții și astfel în adunarea din Westminster au susținut ca Biblia să fie dată ca regulă de credință și fiecare creștin să-și scoată din ea adevărul ; ca celor ce cred la fel, să li se îngăduie să formeze biserici, să aibă libertatea să-și aleagă și să-și plătească păstorii lor.

Într-un sonet „Noii violatori de conștiință sub Parlamentul Lung”, Milton atacă aceasta chestiune și Adunarea de la Westminster care căută să folosească sabia „spre a forța conștiința noastră pe care Cristos a eliberat-o”. La 14 iunie 1645, regele pierde și ultima bătălie de la Maseby și Cromwell și coastele de fier câștiga biruința. Regina fugi în Franța ... [N. r. Cavaleria lui Cromwell era denumită „coastele de fier”].

[Va continua]

VERSETUL DE AUR AL BIBLIEI

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

MICĂ ENCICLOPEDIÉ ONOMASTICĂ

Linda

• Prenume feminin mai puțin frecvent la noi, împrumut recent din Occident, **Linda** este un nume de origine germanică, inițial probabil un hipocoristic de la numeroasele compuse cu elementul secundar – *linde* ... Semnificația lui – *linde* nu pune probleme cunoscătorilor limbii germane, întrucât poate fi ușor pus în legătură cu subst. *Linde* „tei” (engl. *Linden*) ; atragem atenția însă că în antroponimie a fost folosit un sens derivat al cuvântului și anume „scut” (în vechea germană de sus *Linta* sau *Linda* și în vechea engleză *lind* sau *linde* desemnau scutul făcut din lemn de tei).

DICTIONAR DE CUVINTE expresii, citate celebre

• **Nascentes morimur** (lat. „Murim, când ne naștem”) - paradox vestit al unui poet minor Manilius (secolul lui Augustus¹), din poemul mistic – filozofic *Astronomicon* (cartea IV, versul 19).

Spre a-i desluși înțelesul, însuși autorul a socotit necesar să precizeze în continuare : *finisque ab origine pendet* (sfârșitul atârână de la început deasupra noastră). Adică, din clipa când intrăm în viață devenim muritori. [¹ N.r. Octavianus Augustus, a trăit între 63 î.Hr. și 19 august 14 d.Hr. punând capăt unui secol de războaie]. În Psalmul 139 : 16, David a scris : „Când nu eram decât un plod fără chip, ochii Tăi mă vedeau ; și în cartea **Tu erau scrise toate zilele care-mi erau rânduite**, mai înainte de a fi fost vreuna din ele”. Singura problemă este că noi nu avem accesul la această carte, de aceea trebuie să fim pregătiți pentru plecarea în veșnicie !

BOLI EVITABILE

17. Artrită - de spaima unei pantere

Omul lezat consideră sfatul acesta ca idealist, nepractic și nepotrivit unor probleme din secolul nostru. Astfel, el se decide să apeleze la tribunale și să angajeze un avocat.

Cu multe luni înainte de a fi pe rol cazul său, precum și în timpul zilelor de încordare al probelor cu martori și al lunilor de după expertize, glanda sa pituitară, glandele suprarenale și tiroide lucrează ore suplimentare pentru a pompa produsele lor în organism. Atunci când judecătorul dă sentința, vecinul care a câștigat procesul, îi ia cămașa, avocatul său îi haina, iar cheltuielile de judecată îi iau pantalonii.

Adeseori toți acești oameni sfârșesc într-un scaun cu rotile pentru tot restul vieții lor, cu artrită și invaliditate, un preț prea mare pentru refuzul lor de a fi ascultat sfatul Domnului.

O discuție a influenței fricii asupra organismului nu ar fi completă fără luarea în considerare și a efectului acestei emoții asupra inimii. Îmi aduc aminte de un medic evreu care a citit în ziar o dare de seamă asupra persecuțiilor sângeroase ale evreilor din Rusia unde trăiau multe din rudele sale ... [Va continua]

CUGETĂRI PERSANE ADEVĂR (III)

• Un proverb ne spune că în ulcior va plescăi ceea ce în el se află. TUTI-NAME • Frânghia a ars, dar șerpuirea ei a rămas. • Drumul adevărului e unul, al minciunii sunt mai multe. • De la adevăr la minciună sunt patru degete. • Culoare mai închisă decât negru nu se află. [Din *Cugetări persane*, Albatros, București, 1983]

CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. (Romani 3 : 23) **2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat :** „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”. **3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus :** „... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. (Romani 6:23) „Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”